

суса Христа, както бы припозналъ кои-да-съ други исторически събытія ; но той трѣбва и да припознае Иисуса Христа за свой частенъ пріятель ; той трѣбва да припознае че Иисусъ Христосъ ся роди и умрѣ за него, че той положи живота си за неговы-тѣ грѣхове, и че ся възнесе на небе-то за да ходатайствува за него : той трѣбва чрѣзь вѣрж да усвои Иисуса Христа частно за свой Спаситель.

Всякой трѣбва да приеме Христа не само по име но и на дѣло.

Иисусъ Христосъ не дойде на свѣта само да ся покаже като че ще да избави чловѣцы-тѣ, но дойде дѣйствително да ги избави. Неговы-тѣ страданія и негова-та смърть не бѣхж въображаемы но ещцинскы. Жьртва-та, коіжто той принесе, бѣше истинска жьртва, и негово-то ходатайство за людіе-тѣ му е истинско ходатайство. Тѣи ещцо чловѣци-тѣ трѣбва дѣйствително и сьрдечно да пріемать онова щото той е сторилъ за тѣхъ. Ный не можемъ да измамимъ Бога нито съ думы нито съ обряды. Колко строго Богъ осжди книжницы-тѣ и Фарисеи-тѣ : “Лицемѣри! добрѣ про рокува Исаія за васъ и казува : Тѣзи людіе приближавать при мене съ уста-та си, и съ устны-тѣ си мя почитать, а сьрдце-то имъ далечь отстои отъ мене.” Мат. 15; 7, 8. Когато скопецъ-тѣ попыта Филиппа : “Що мя въспира да ся не кръстѣж ?” Филиппъ му отговори : “Ако вѣрвашь *отъ все сьрдце*, можешь.” Дѣян. 8; 36, 37.